

[Aase Olesen]

af røgfrie miljøer. Jeg vil gerne ligesom ved førstebehandlingen takke socialdemokratiet og socialistisk folkeparti for tilslutning til forslaget. Jeg ved, at også venstresocialisterne tilslutter sig forslaget.

Så vil jeg beskæftige mig lidt med mindretalsindstillingen fra regeringspartierne og de frie demokraters medlem af udvalget. Man skriver, at man er enig i, at der skal gøres en indsats mod tobaksrygning for at værne mod passiv rygning. Det er det vigtigste at få sat på tryk, for det betyder, at hele folketingsretten tilslutter sig formålet og hensigten med dette forslag.

Når man så siger, at det er regeringspartiernes opfattelse, at man når længst ad frivillighedens vej, kan jeg ikke lade være med at undre mig. Hvordan tror man, at man kan få befolkningen til at undlade at ryge, så folk ikke bliver generet ved passiv rygning, når man ikke selv retter sig efter henstillinger? Hvorfor tror man herinde, at resten af befolkningen vil rette sig efter henstillinger fra indenrigsministeriet og forebyggelsesrådet, når man ikke selv retter sig efter henstillinger fra folketingets formand? Der er et udvalg, jeg er medlem af, som har vedtaget ikke at ryge, og det er socialudvalget. I samtlige andre forsamlinger, jeg kommer i her i dette hus, ryger man fortsat trods henstillinger. Hvordan kan man så skrive i en betænkning, at man anser en henstilling for mere rigtig end lovgivning? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Samtidig anfører mindretallet, at det synes, det er utilfredsstillende, at man ikke i udvalget har afventet en udtalelse fra de kommunale organisationer samt arbejdsmarkedets parter om beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget er indleveret i rette tid, inden 1. februar 1986. Det kom til første behandling i begyndelsen af april. Spørgsmål om, hvad de kommunale organisationer og arbejdsmarkedets parter mener om dette forslag, er indleveret 2. maj. Jeg ved ikke, hvem der har indleveret det, men det må være nogle, som er interesseret i deres mening. Hvorfor har man ladet det ligge en måned? Brød man sig ikke om at få indhentet svaret?

Så klandrer man forslaget og skriver, at det er meget lidt konkret i sit indhold. Jeg ved ikke, hvad man mener med det. Der har i hvert fald ikke været stillet spørgsmål om det konkrete indhold. Jeg har foranlediget, at

en hel del lovtekster og lovforslag fra andre lande, hvor man har dette her – og det er ganske mange lande – er blevet omdelt til udvalget. Vi har omdelt forslag til tekster, som skal anbringes på cigaretpakninger, fra Sverige og fra Island. Hvad er det for nogle konkrete oplysninger, man mangler? Det har vi ikke fået spor at vide om. Man siger bare, at det er meget lidt konkret.

Endelig finder mindretallet det u hensigtsmæssigt, at der skal oprettes et selvstændigt tobaksskaderåd, og det er opfattelsen, at opgaven bedre kan varetages af forebyggelsesrådet. Jeg stillede mig allerede ved første behandling åben over for, om denne opgave kunne lægges over til forebyggelsesrådet, og det ved indenrigsministeren. Derfor forstår jeg ikke bemærkningen i betænkningen. Det afgørende er, at det nuværende forebyggelsesråd med de nuværende bevillinger og det nuværende mandskab ikke kan klare den opgave. Flertallet har sagt, at skal der ske noget, så må man også ville de fornødne bevillinger.

Vi ser altså frem til, at indenrigsministeren straks i det nye folketingsår fremsætter forslag til sikring af røgfrie miljøer og oprettelse af et tobaksskaderåd, subsidiært får lagt den opgave over til forebyggelsesrådet.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg skal ikke tage stilling til de enkelte dele af det radikale forslag, men oplyse, at jeg finder dets sigte helt rigtigt, nemlig bedring af miljøet for ikke-rygere, det vil sige over halvdelen af Danmarks befolkning.

Som konservativ er jeg – naturligvis, vil jeg næsten sige – imod forbudstanken som sådan og er derfor enig med mindretallet i, at man normalt når længst ad frivillighedens vej. Men på dette område synes jeg – jeg er ganske enig i de bemærkninger, fru Aase Olesen fremsatte – at frivillighed og hensynet har vanskelige kår. Da rygere påfører ikke-rygere meget store gener, der også kan være af helbredsmæssigt belastende karakter, mener jeg, det må være rimeligt at forsøge at indføre et værn for passive rygere.

Det er altså ikke for at begrænse rygeres ret til at ryge, jeg personlig vil stemme for forslaget, men alene, fordi jeg gerne vil bistå med at sikre ikke-rygere tilsvarende ret til at blive fri for røg.